WYPOMINKI

ŻARNOWO

POLECAM MOICH BLISKICH ZMARŁYCH MODLITWOM KOŚCIOŁA

„JA JESTEM ZMARTWYCHSTANIEM I ŻYCIEM.
KAŻDY, KTO ŻYJE I WIERZY WE MNIE NIE UMRZE NA WIEKI” (J 11, 25-26)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Łza za zmarłymi wyparowuje; kwiat na grobie więdnie;
modlitwa natomiast dociera aż do serca Najwyższego.
(Św. Augustyn)

SKĄD SIĘ WZIĘŁY WYPOMINKI?

Są one jednym z wielu znaków wyrażania naszej modlitewnej pamięci o zmarłych

Wypominki są najbardziej popularną formą modlitwy błagalnej za zmarłych, której tradycja sięga X wieku. Rozróżnia się wypominki jednorazowe, oktawalne i roczne. Wierni na kartkach wypisują imiona zmarłych i przynoszą je do swoich duchownych wraz dobrowolną ofiarą.

Dawniej nosiły nazwę tzw. dyptyków, które odczytywano w czasie Mszy św. przy Ofiarowaniu. Dyptyki – to trzy listy: żyjących, świętych i błogosławionych, bliskich zmarłych. Poprzez ceremonię wyliczania imion wyrażano więź wspólnoty i miłości, łączącą wszystkich członków Kościoła chwalebnego (święci i błogosławieni), cierpiącego (zmarli) i walczącego (żyjący). Po wyczytaniu, dyptyki kładziono na ołtarzu, na którym sprawowano Eucharystię, co też miało swoją wymowę.

Dzisiejsze wypominki są kontynuacją dyptyków i są wyrazem miłości oraz jedności całego Kościoła: pielgrzymującego na ziemi i tego, który przeszedł już granicę śmierci. Pisząc imiona zmarłych na kartkach wypominkowych, a następnie je odczytując wyrażamy wiarę, że ich imiona są zapisane w Bożej księdze życia. Trzeba zwrócić uwagę na siłę przyzwyczajenia, na tradycję, kiedy to czytano przez wieki imiona i nazwiska zmarłych. I nie jest to wyłącznie tradycja. Tradycją jest sposób odprawiania nabożeństwa.

Najważniejsza jest modlitwa za zmarłych, aby zostali uwolnieni od grzechów i kar za grzechy należnych. Oznacza to uwolnienie z czyśćca i wejście do nieba, czyli tego stanu życia, do którego wszyscy wierzący zdążamy.